

Benvolgudes famílies!!!

L'Equip Educatiu dels Belluguets tenim ganes de fer Tallers amb vosaltres per a fer-vos partícips dels nostres projectes.

Volem que sigueu els nostres Follets!!!!

I per això, us convidem a llegir aquest conte tant bonic i descobriu la importància de les tasques que tenen els follets del nostre entorn.....

**Us animem a participar-hi,
l'Equip Educatiu**

EL SABATER I ELS FOLLETS

Fa molt de temps, hi havia un pobre sabater que quasi no tenia feina.

Un dia, trist i cansat, va tallar l'últim tros de cuir que li quedava, perquè no tenia diners per a comprar-ne més, i se'n va anar a dormir molt aviat.

Quan, al matí següent, el sabater es va alçar i va entrar en el seu modest taller, es va trobar amb la sorpresa més gran de la seva vida: sobre la seva taula de treballar hi havia un bell parell de sabates, fets amb el cuir que havia tallat el dia abans.

El sabater va cridar a la seva esposa i li va preguntar si els havia fet ella, però la dona tampoc no en sabia res.

Van examinar les sabates amb atenció, i van comprovar que era el millor treball que havien vist mai: qui hagués fet aquelles sabates era un autèntic artista.

Al cap de poc va passar per allí un senyor molt ric i distingit i va veure les sabates des de la porta. Va entrar i li va dir al sabater:

- Bon home, em permet veure aquestes sabates, si és que estan en venda?

- Per descomptat, senyor -va contestar el sabater, donant-li les sabates.

El client les va examinar amb atenció i va dir:

- El felicito, són les millors sabates que he vist en molt de temps. D'ara en avant, sempre li encarregaré a vostè el meu calçat, i a més penso recomanar-li als meus amics.

El cavaller va pagar molt generosament les sabates, i el sabater va córrer a ensenyar-li les monedes a la seva dona. Després va anar a comprar cuir, fil i tot el que necessitava per a seguir treballant, ple d'alegria per la seva bona sort.

Gràcies a les monedes que el seu distingit client li havia donat, el sabater va poder comprar material per a fer altres dos parells de sabates. Aquella nit va tallar el cuir, va preparar els fils i se'n va anar a dormir aviat, perquè estava esgotat a causa de l'emoció.

En el llit, la seva dona i ell van estar xerrant llarga estona, fent tot tipus de suposicions sobre qui podria haver cosit tan meravellosament les sabates la nit anterior. Però, per més voltes que li donaven, no podien aclarir el misteri, i a la fi es van adormir.

Quina seria la sorpresa i l'alegria del sabater quan, al matí següent, va trobar sobre la seva taula dos parells de sabates tan boniques com els del dia anterior. Va cridar a la seva dona i junts van ballar d'alegria, segurs que algun misteriós protector vetllava per ells.

Els nous parells de sabates es van vendre tan ràpidament com les anteriors, i el sabater va poder comprar més material... I l'endemà va trobar quatre parells de sabates perfectament acabades!

A les poques hores els havia venut tots i va comprar més cuir.

La història es va repetir una vegada i una altra, i el sabater cada vegada tenia més clients, perquè tots els que compraven les seves sabates els recomanaven als seus amics i coneguts. Al cap d'uns dies, hi havia una llarga cua davant de la sabateria.

Un dia, el sabater li va dir a la seva esposa:

- Fa més d'una setmana que el nostre misteriós benefactor ve a treballar per a nosaltres per la nit, i m'agradaria saber qui és.

- A mi també - va dir la dona -, però potser no vol que el vegem, perquè en cas contrari ja s'hauria presentat, en comptes de venir quan estem dormint.

- Per això - va dir el sabater -, el que hem de fer és amagar-nos aquesta nit en el taller i anar rellevant-nos per a dormir, i d'aquesta forma el veurem quan vingui a fer els sabates. Així ho van fer, i en donar la mitja nit el sabater i la seva esposa van veure el més increïble dels espectacles: uns homenets diminuts, de menys d'un pam d'alçada, van entrar en el taller i van començar a cosir les sabates.

Anaven completament nus, i treballaven amb tal rapidesa i habilitat que les sabates sortien de les seves manetes l'una darrere de l'altre com per art de màgia. Al cap d'unes hores, totes les sabates estaven acabades, i els minúsculs homenets se'n van anar tan silenciosament com havien arribat.

- Pobrets , van despullats i han de passar fred - va dir la dona.

- I a més van descalços - va dir el sabater -, Podríem fer-los roba i sabates en agraïment pel que ells han fet.

Immediatament, el sabater i la seva esposa es van posar a treballar.

L'endemà tenien llestos un munt de sabatetes i robetes per als homenets. A la nit, ho van posar tot sobre la taula i van tornar a amagar-se per a veure que passava.

En tocar les dotze, van aparèixer de nou els homenets, i en veure els diminuts vestits i sabates que havien preparat per a ells, es van posar a fer salts d'alegria. Van començar a posar-se les robetes, com si fos un joc molt divertit, i quan tots van estar vestits i calçats, se'n anar alegrement per on havien vingut.

Els homenets no van tornar mai més, però com el sabater ja s'havia fet famós i li sobrava el treball, ell i la seva dona van viure feliços la resta dels seus dies.

Fi